

CIVIL KURÁZSI

I./17. 2026.04.30.

Sanyi bácsi látomása

(tragikomédia 1 felvonásban és 2 színben)

(Történik Észak-Bácskában 2026.04.13-án, egy valóságos és emlékezetben őrzött kisvárosban. A szereplők fiktívek, a párbeszéddek egy elképzelt helyzetet jelenítenek meg. Az elhangzó állítások a szereplők véleményét tükrözik.)

Szereplők

Csillics Sándor: Nagyapus
 Csillicsné Jolán: Nagyanyus
 Csillics Róbert: unoka, igazoltan távol
 Vidákovics István „Vica”: csapos
 Gunity Antal „Gujo”: postás

1. szín

(Helyszín: Csillicsék konyhája. Reggel. A rádió halkán szól. Joli pakol, kávét főz.)

Nagyanyus *(a rádióra figyel, halkán)*: Jó reggelt, Sanyi, felébredtél?

Nagyapus *(morgósan)*: Fel, fel. Mi lett a vége? Mondták már? Én elaludtam a Bálna után.

Nagyanyus *(nem néz rá, kávét tesz elé)*: Nem merem mondani. *(kis szünet)*
Féltelek.

Nagyapus *(ingerülten)*: Ne félts te engem! Bírom én. Na, halljam!

Nagyanyus *(alig hallhatóan)*: Kétharmad ... a Tiszának.

Nagyapus *(megdermed, aztán kitör)*: Oj, Bože moj! Bože moj! *(Keresztet vet)*
Hogy a fenébe?

Nagyanyus *(gyorsan)*: Sanyi, ne húzd fel magad! Ez csak egy választás...

Nagyapus *(remegő kézzel legyint)*: Tölts egy kupicával! Gyorsan, Joli!
(tartja már a kupicát, ledönti és újra kér)

Nagyanyus *(csak nézi)*: Még? Igyál. Talán most kell. *(Újra tölt)*

Nagyapus *(felhajtja azt is)*: Jézus, Mária... Szent József... Hogy lehet ez?

Nagyanyus *(a rádió felé pillant)*: Nem tudom. Annyi mindent beszélnek.
(rövid csend)

Nagyapus *(hirtelen)*: Tudod, milyen nap van ma? Ma lenne anyám 109 éves!
Átmegegyek a Csitanyicába. Vica, Gujo, ők biztosan tudnak valamit.

Nagyanyus *(beletörődve)*: Menj... de a saját lábodon gyere haza. *(kis szünet)*

Nagyapus *(már az ajtónál)*: A gyerek hol van? A Robi?

Nagyanyus (*csendesen*): Elment. Hagyott egy levelet. (*Sanyi megáll egy pillanatra*) Ha hazajössz, elolvassuk.

Nagyapus (*legyint, nem néz vissza*): Majd, ráér! (*el*)

2. szín

(*Reggel. A Csitanyica üres. Vica a pultnál törölgeti a poharakat. Gujo egy asztalnál ül, előtte kóla, pohárban rumos kávé. Lapozza a Civil Kurázi újságot.*)

Sanyi (*morcosan belép*): Szevasztok!

Vica (*fel sem néz*): Szia Sanyi, gratulálok!

Sanyi (*megáll*): Ugyan mihez? Köszöködni akarsz? Az egyharmadhoz? (*Gujo hümmög, kortyol. Nem néz fel.*)

Vica: Az unokádhoz.

Sanyi: Mi van vele? Elutazott. (*rövid csend*)

Vica (*egyenesen*): Igen, mert bekerült.

Sanyi: Hova került be?

Vica: A Parlamentbe. (*Gujo lapoz, kortyol.*)

Sanyi (*nem érti*): Miről beszélsz?

Vica: Listáról, a harminckettedik helyről. Képvisező lett! (*néma csend, Vica tovább töröl. Gujo iszik. Sanyi áll. Nem mozdul, csak a gégéje jár.*)

Gujo (*félhangosan, maga elé*): Minket fog képviselni a kölyök! (*Sanyi nem reagál.*)

(*Vica rágyújt. Az ajtó felé néz, aztán vissza a pultra. Sanyi lassan leül egy székre. Néz maga elé.*)

Sanyi: A levél... (*forognak a kerekei*) Legalább nem megy az apja után.

Vica, tölts egy deci sligovicát!

Vica: Tessék. (*Sanyi átveszi és nagyot kortyol a pálinkából. Brrrrr. Rázza a fejét.*)

Sanyi: Egyik csapás a másik után ezen a szent napon. Megérdemlem. Már 3 hónapja nem voltam misén.

Vica: Szent nap? (*Felvonja a szemöldökét és a pultra könyököl.*)

Sanyi: Anyám ma lenne százhet, nem ... százkilenc! (*Ismét nagyot kortyol a pálinkából*)

Gujo: A Parlamentbe kerülni azért mégis nagy dolog, Sanyi!

Sanyi: A Parlament... az Parlament... Az nem az ország háza, Gujo. Az egy átalakító. Aki egyszer bekerül, az ott gyorsan politikus lesz. Inkább ment volna az apja után Garmisch-Partenkirchenbe. (*megissza a maradék pálinkát*) Tölts még egy decit, Vica!

Vica: Sanyi, nem fog megártani?

Sanyi: Csak tölts, ne faggass! (*Már kissé erőszakosan, dolgozik benne a szesz*) Olyan vagy, mint az asszony! (*Vica tölti a pálinkát, Sanyi issza*)

Vica: Gujo, te kérsz még valamit?

Gujo: Adj még egy rumos kávé! Hadd koccintsak az ünnepelttel. (*Vica kitölti és odaviszi*) Na, Sanyikám! Akkor a te egészségedre és az

édesanyád nyugodalmára (*pár cseppet a padlóra önt*), no meg az unokád szerencséjére! Živeli, brate mili! (*koccintásra emeli a poharat*)

Sanyi, Vica: Živjeli, brate! (*Sanyi vadul iszik, már rendesen „oda van”*).

Vica: Sanyi, veled most nem beszélünk a Tisza kétharmadáról. Te több vagy nekünk, mint barát. (*Újra emeli csendben a poharat. Iszik a sikerre? Lehet, de csöndben.*)

Sanyi (*már nehezen forgó nyelvvel*): Igen, mi délszlávok ne marjuk egymást. De ... de azért ez csak egy megrenyt ... egy megnyert csata. Lesz még nezeti ... nemzeti megújulás! A háború még tart! Orbán nem adja fel! (*már lógatja a fejét erősen, lötyögtet ki a pálinkából reszkető kézzel*)

Vica (*aggódva*): Sanyi jól vagy?

Sanyi: Jól, jól. (*bólogat*) Csak furcsán szédülök. Mint mikor övrénybe ... örvénybe kerülök a Dunán, csak felfelé húz. A magasba.

Gujo (*lassan bólogatva*): Biztos azért Sanyi, hogy jobban láss!

Sanyi (*révetegen emeli a fejét*): Igen, igen, igen! Gujo, Vica! Már látom! LÁTOM!

Vica, Gujo: (*egyszerre*) Mit, Sanyi, mit látsz?

Sanyi (*elrévedő mosollyal néz a végtelenbe*): A menetet, IGEN! A MENETET!!!

Vica, Gujo: (*egyszerre*) Milyen menetet?

Sanyi (*szélesen mosolyogva*): A **BÉKE-DIADAL-MENETET!**

Vica, Gujo: (*egyszerre*) Milyen? Mesélj!

Sanyi: (*szélesen mosolyogva*) Elöl jön Orbán Viktor és Mészáros Lőrinc! Árpádsávós zebrákon!

Gujo: (*súgva*) Biztosan a Gazsi hozta őket Csádból!

Vica (*türelmetlenül rálegyint Gujora*): Mondd Sanyi tovább!

Sanyi: Mögötte Tömjén? Nem, Semjén Zsolt és Bayer Zsolt, egymásba karolva! Azután Szájer Jóska egy csatornával! Szijjártó Péter kézen fogva a Lavrovnak maszkírozott Dzsudzsák Balázssal. Kaleta Gábor pendrive-árus. Tiborc Izván udvari szállító. Matolcsy György az alapítványgyáros némi közpénzzel. Borkai Zsolt két "szűz"-lánnyal. Novák Katalin és Balogh Zoltán kézenfogva. Aztán Nagy Feró egy élő csirkével, Pataki Attila egy UFO-val és Gáspár Győző "EVELINT EGY MINISZTÉRIUMBA" táblával. Lázár János és még száz meg ezer és ezer ember. Vonulnak a parlament elé majálisozni! Krisztusom, segíts! A menet végén a minden szálát egy kézben tartó sakálfalvi Rogán Antal és valami gépezet, ami az ő találmánya. Az áll rajta, hogy **N.E.R. - Nemzeti Egyenlőtlen Részesedés** gépezete! Valami homályos átváltoztató kütyü, csak a Rogán tudja, mit csinál. Szerinte minden jobb lesz, ha átengedik a gépen. És a tömeg bevonul a Parlament elé, előre húzzák a gépet és megkezdődik a körtánc. Az örült forgatagot Demeter Szilárd vezényli képesített óvónóként, közben igéző pillantásokat vet L. Simon Lászlóra.

Gujo (*riadtan*): Vica, hívd a mentőket Sanyi rosszul van!

Vica (*mérgesen*): Pszt! Hallgass, most a legérdekesebb!

Sanyi (*transzban*): Igen, igen, igen! Most kezdődik az átváltoztatás misztériumjáték! Vagy minisztérium? Mindegy!

Elöl jön Orbán, bedobja a **VERESÉG** táblát és kijön egy **GYŐZELEM** tábla. Őt Szájer követi egy káprázatos testcsellel és bedobja a **csatornáját!** És, és, és! Kijön az **ALAPTÖRVÉNY!** Kaleta a pendrive-okat dobja be és kijön egy finom diplomatatáska. Tiborcz István a feleségét dobja be és kijön pár közvilágítási szerződés. Matolcsy György közpénzt dob be és kijön egy klaszter magántőkealap. Balogh Zoltán Novák Katalint dobja be és kijön egy püspöki palást. Nagy Feró bedobja az élő csirkét és kijön egy Kossuth-díj. Lázár János bedob egy ménesbirtokot és kijön egy Vasút-díj. Pataki Attila beül az UFO-ba és bedobják, de nem jön ki semmi! Micsoda ördögös gép ez? Jézusom! *(Aztán hirtelen elkomorodik. Már nem mosolyog.)* De a legrosszabbat még nem mondtam. A gép nem áll le. Nem áll le soha. Ha egyszer elindítják, akkor darál ítéletnapig.

Gujo *(rémülten)*: Vica ... most már tényleg hívjunk valakit!

Vica *(sápadtan, Sanyit nézi)*: Jézusom, Sanyi ... Ezek majd diadalmenetben visszajönnek és újraindítják azt a kurva gépet.

(Sanyi lassan lecsuklik az asztalra. Elájul. A rádió halkán tovább szól.)

V É G E

[Baltazár György]

Minél több polgára él a polgári bátorsággal egy országnak, annál kevesebb hősre van szükség! [Franca Magnani]

SZAMIZDAT

Baltazár György

Horváth Tünde Resti Kornél

KAPCSOLAT

civilkurazsi2026@gmail.com

